

[Waldorff]

hvordan det radikale venstre underkender miljøinteresser og opprioriterer erhvervsinteresser. Vi har set det i forbindelse med den genanvendelseslov, som nu er blevet trukket i ørerne i 6 uger efterhånden. Der vil vi få lejlighed til at diskutere det, og jeg skal nok vende tilbage til det.

Vi har set det i forbindelse med naturfredningsloven, hvor det radikale venstre i første omgang sagde, at man var interesseret i »grønne råd«, fordi det garanterede brugerinteresser. Men hvad er det for et forslag, man kommer med? Det er et ændringsforslag, som sikrer erhvervsorganisationernes indflydelse.

Man har set det i forbindelse med en lille ting som folketingets forretningsorden, hvor det radikale venstre fastholder, at skov- og sandflugtslovgivning er et anliggende for landbrugsudvalget og ikke for miljøudvalget.

Man har også set det i andre tilfælde, som jeg ikke skal kommentere nu, men vi vil vende tilbage til det, og vi vil også tage en diskussion offentligt af det radikale venstres rolle i forbindelse med miljølovgivning, som, når der er valgkamp, er den at føre sig frem som det lille – ganske vist borgerlige – men yderst miljøvenlige parti, og det fanger man stemmer på. Det er noget af det, der stadig giver det radikale venstre en berettigelse, men når det så kommer til stykket, varetager man intet andet end skinbarlige erhvervsinteresser.

VS vil stemme imod dette lovforslag, fordi vi vil fastslå, at indvindingsrettigheder må betragtes som et lån, som en brugsret, som samfundet stiller til rådighed. Denne brugsret må begrænses, hvor samfundsmæssige hensyn kræver det. Derfor må tidsbegrænsningerne opretholdes.

Vi ønsker at fastslå, at sådanne tidsbegrænsninger ikke må gøres illusoriske ved at blive så lange, at det vil være et helt andet samfund, som til sin tid måske vil kunne få gavn af en sådan tidsbegrænsning, hvis ellers vandløbene ikke er komplet ødelagt til den tid, så der ikke er noget at bruge dem til. Vi ønsker også at fastslå, at afgørende miljø- og ressourcehensyn ikke må udhules igennem erstatningsregler.

Svend Haugaard (RV):

Jeg synes, det er ganske fantastisk, som hr. Waldorff interesserer sig for det radikale venstres stilling til miljøspørgsmålene i stedet for at interessere sig for det forslag, der i øjeblikket er til debat. Jeg ved ikke, hvor alvorligt vi skal tage hr. Waldorffs udtalelser. Han er ganske grundigt ude at svømme i hvert fald, når han påstår, at det radikale venstre ikke skulle interessere sig for miljø sagen.

Det, der er sket i forbindelse med vores stilling til den aktuelle lovgivning, er, at vi har påvist, at der er en række urimeligheder i administrationen – ikke i loven, men i administrationen – og disse urimeligheder skader miljølovens omdømme. Jeg kan forsikre for, at vi gør mere gavn fra det radikale venstres side ved at få fjernet disse urimeligheder og få større respekt for miljølovenes overholdelse, end hr. Waldorffs overbud gør.

Vi er ikke med i udvalget om fysisk planlægning, og vi er ikke blevet spurgt. Derfor virker det lidt urimeligt at trække os ind i debatten, som det er sket her. Jeg kan meddele, at vi synes, det er en rimelig ordning, der er foreslået, og vi stemmer for den.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg skal ikke forlænge den grundige, interessante og saglige debat, vi har haft i udvalget om fysisk planlægning om forslaget til vandforsyningslov, som altså handler om andet end dambrug, vil jeg godt gøre opmærksom på. Det er fremgået i dag, som det er fremgået i udvalget, at om dette emne kan der siges både pro et contra, at det er en ting, der får sindene til, skal vi sige at gløde.

At jeg har tiltrådt en tidsbegrænsning på 25 år – det vil jeg gerne sige til hr. Waldorff – indebærer ikke, at vandindvindingsforholdene ved eksisterende dambrug ikke kan reguleres i denne periode. Lovforslaget indeholder bestemmelser om konkrete indgreb i eksisterende tilladelser, men hvis sådanne indgreb gennemføres for at tilgodese andre konkrete interesser, er der tale om et erstatningsspørgsmål.

Jeg synes, at der ud af det udvalgsarbejde, der har været, er kommet et rimeligt resultat, også et resultat, som kan give en rimelig og fornuftig administration, og jeg synes, at der her – og så kan man kalde det, hvad man vil, og efter temperament bedømme det – er skabt et resultat hen over midten til begge